

[Bindslev.]

det anvendte Billede meget træffende, og jeg kunde maaske til Beroligelse for Ministeren sige, at vi har et meget righoldigt Udvalg af Billeder fra Dyrelivet, som vi godt kunde supplere det med ved denne Lejlighed. Vi har et aldeles fremragende Billede i Borgerrepræsentationen, som har faaet ordsproglig Klang. Jeg hentyder til Bandarfolket fra Kiplings „Junglebogen“, dette Folk, som jo er geskæftigt tidlig og silde, og fra hvem alle gode Ideer stammer. Dette har faaet en rent ordsproglig Klang i Kommunalbestyrelsen og svarer ganske til det Indtryk, vi har faaet fæstnet i Dag, at selvfølgelig er det de Radikale, der har hittet paa Forfatningsændringen, medens naturligvis selve Ønsket og Kravet og Presset i Forfatningsændringstanken jo har ligget ikke alene i den Kritik, som har været fremsat fra min Gruppe gennem Aarene, men ogsaa har ligget i den stigende Erkendelse, som alle paa den indre Linie har været vidende om i den socialdemokratiske Gruppe. Og at den radikale Gruppe saa har vejret, at der var et eller andet at kagle ud med her, undrer ikke, det ligner Partiet som saadant, og det er Forklaringen paa, at ogsaa denne Sag naturligvis er en radikal Foregangssag. At den kun er det i det rent ydre Forhold, er en Sag for sig; vi, som kender til Tingene, ved, at det er ganske andre Momenter, der ligger bagved.

Rager: Jeg kunde begynde at takke det ærede Medlem Hr. Bindslev for de sidste Udtalelser, at det i det ydre i alt Fald er Det radikale Venstre, der er blevet Foregangsmand i denne Sag. Det er jo lidt kedeligt, naar man maa slutte med: Ja, det ser virkelig saadan ud for dem, der ikke netop har kigget bag Kulisserne og set noget andet. For mange vil alligevel sige: Ja, men mon saa ikke det ydre, det, man ser, i Virkeligheden er det rigtige. Det kunde være, hvis vi undersøgte det lidt nærmere — men det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa —, at jeg havde Ret.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Overpræsident som Titel, at det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa fandt, at det er en noget mærkelig Titel. De Oplysninger, som Indenrigsministeren gav om, at Titelen

skyldes, at en Mand, som vi dog nu om Stunder vil sige var en latterlig Personage, ikke kunde nøjes med at hedde Præsident, men paa Grund af sine særlige Fortjenester skulde hedde Overpræsident — og saa er Titelen gaaet videre gennem Tiderne —, gør jo ogsaa, at den, der gaar og smykker sig med Titelen, en Gang imellem maa sige: Det er kedeligt at have en Titel, der i Virkeligheden stammer fra, at en latterlig Personage skulde fremhæves — og Titelen er jo i sig selv latterlig. Man kunde ændre den til Statsinspektør eller Statstilsynsmand eller Statskontrolør; det er de Titler, der i Virkeligheden dækker den Stilling, der er Tale om. Derved synes jeg ogsaa, den bringes mere ned i et Niveau, som er passende; nu er den jo ved sin Titel lagt op i et Niveau, som slet ikke svarer til, hvad man har Brug for.

De ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Hr. Krag talte om Gageringen til de Personer, der muligt ikke maatte blive genvalgt, men som, saafremt denne Lovændring ikke var kommet, havde kunnet nære berettigede Forventninger om at blive siddende i deres Embede en vis Tid endnu. Som jeg sagde før, mener jeg jo, at de principielle Regler ikke maa paavirkes af det personlige, men at man naturligvis skal tage vidtgaaende personlige Hensyn ved Overgangsbestemmelser, og det er det, man har gjort her. Og dér vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i Loven af 4. Marts 1857, ved hvilken Lovs Indførelse der ogsaa skete dette, eller muligt er sket dette, at nogle er kommet ud før Tiden af deres Embeder, havde man forudset dette, og i § 21 er det udtrykkelig fastsat, at der,

„for saa vidt de afgaaede ikke vælges paany, eller deres Stilling undergaar saadanne Forandringer, at nogen af dem ej er villig til at modtage Valget, er deres Ret til Pension, og, forsaavidt de tidligere ere valgte paa Aaremaal, den derved dem for den tilbagestaaende Tid hjemlede Indtægt dem forbeholdt“.

Det er altsaa en Bestemmelse, der er ganske som den, der nu vedtages, og som det forekommer mig er fuldkommen rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde i Begyndelsen af sin Tale nogle humoristiske Bemærkninger. Jeg mærkede deraf, at det ærede Medlem stadig holder sig ung og spændstig i Aanden.